

Til § 1, nr. 5.

De under almindelige bemærkninger nævnte bestemmelser i boligbyggerilovens §§ 37 og 63 har ikke hidtil haft særlig betydning udenfor hovedstadsområdet. Derimod har reglerne til stadighed været benyttet i den del af hovedstadsområdet, som har været omfattet af det i henhold til § 34 i lov om sanering af usunde bydele nedsatte udvalg. Indenfor dette område, som omfatter 22 kommuner i hovedstadsområdet, er der i de senere år til almenyttigt boligbyggeri bevilget statsgaranti og rentesikring til omkring 4.000 lejligheder årligt, hvoraf $\frac{1}{4}$ eller omkring 1.000 lejligheder årligt har været forbeholdt for familier, som er blevet husvilde bl. a. som følge af saneringsvirksomheden. Denne praksis agtes videreført og kan eventuelt udvides til at gælde for et område, omfattende København, Frederiksberg og Gentofte kommuner samt Københavns og Roskilde amtsråds kredse og Frederiksborg amt. Indenfor sidstnævnte område er der i de senere år til almenyttigt boligbyggeri blevet bevilget statsgaranti og rentesikring til i alt omkring 6.000 lejligheder årligt. Som følge af den forventede stærke stigning i saneringsvirksomheden, bl. a. i hovedstadsområdet, må det imidlertid anses for påkrævet, at der i videre omfang end hidtil bliver mulighed for at forbeholde lejligheder til genhusning af saneringsramte husstande eller til husstande, der frigør boliger til saneringsramte. Det foreslås derfor, at den hidtidige ramme for bevilling af statsgaranti og rentesikring til almenyttigt boligbyggeri på gennemsnitlig 12.000 lejligheder pr. finansår forhøjes med gennemsnitlig 1.000 lejligheder pr. finansår som forbeholdes for udsanerede.

Med hensyn til privat udlejningsbyggeri med statsstøtte, jfr. lovens §§ 33 og 35, bemærkes, at man også ved bevilling af statsgaranti til sådanne byggerier indenfor de fornævnte 22 kommuner i hovedstadsområdet har forbeholdt $\frac{1}{4}$ af lejlighederne for saneringsramte husstande. Den gældende ramme for bevilling af statsgaranti til privat udlejningsbyggeri på i alt 6.000 lejligheder pr. finansår har imidlertid hidtil kun været udnyttet i meget begrænset omfang. I finansåret 1967-68 blev der meddelt tilsagn om statsgaranti til projekter omfattende 1.593 lejligheder, og i første halvår af 1968-69 er der meddelt tilsagn om statsgaranti til 309 lejligheder. På denne baggrund har man ikke fundet grundlag for af hensyn til den forøgede saneringsvirksomhed at foreslå nogen stigning i denne bevillingsramme.

Det bemærkes, at kravet om, at lejlighederne skal forbeholdes for saneringsramte, kan opfyldes enten ved direkte at anvise de forbeholdte lejligheder til

de husvilde familier eller ved, at anvisning til husvilde familier sker i tilsvarende omfang i ældre ejendomme.

Til § 1, nr. 6.

Der henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 1, nr. 7.

Lånegrænsen for privat institutions byggeri foreslås fastsat til 85 pct., svarende til lånegrænsen for privat boligbyggeri. For anerkendte institutioner bibeholdes den hidtidige lånegrænse.

Til § 1, nr. 8.

Med hensyn til de under dette nr. og under nr. 10 foreslåede forhøjelser af rammerne for bevilling af garanti og rentesikring henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 1, nr. 9.

Den fælles ramme for bevilling af garantitilsagn og den subsidiære adgang til ydelse af statslån foreslås bibeholdt, og rammen foreslås derfor forhøjet til samme beløb som foreslået for garantirammen, jfr. nr. 8. Den subsidiære adgang til at yde statslån forudsættes som hidtil begrænset til anerkendte institutioner.

Til § 1, nr. 10.

Rentesikring er hidtil kun ydet til kommuner og selvejende institutioner. I forbindelse med den foreslåede udvidelse af garantibestemmelserne foreslås adgangen til bevilling af rentesikring udtrykkeligt begrænset således.

Med hensyn til de under dette nr. og under nr. 8 foreslåede forhøjelser af rammerne for bevilling af garanti og rentesikring henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 1, nr. 11.

I boligbyggerilovens § 70, stk. 2, er det fastsat, at såfremt et amtsråd nægter at give samtykke til, at en sognekommune påtager sig garanti for lån i henhold til boligbyggeriloven, kan nægtelsen indankes for boligministeren, der kan meddele fornødent samtykke.

I lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse er i § 47, stk. 3 fastsat en almindelig adgang til, at de af tilsynsrådene truffne afgørelser af vedkommende kommunalbestyrelse kan indbringes for indenrigsministeren, der kan stadfæste vilkårene, ændre vilkårene for denne eller træffe fornyet afgørelse. Da indenrigsministeriet forudsættes at ville rådføre sig med boligministeriet, forinden der træffes afgørelse i eventuelle sager vedrørende kommunegaranti i henhold til boligloven, er der ikke